

Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни

Агенция по заетостта

Проучване на информационните нужди и процесите на комуникация между заинтересованите страни в процеса на интеграция

ИЗГОТВЕН ОТ СДРУЖЕНИЕ „ОБРАЗОВАНИЕ БЕЗ ГРАНИЦИ – БГ 2012“

София, 2014 г.

Договор №: BG EIF 2012/01-05, Проект: “Изграждане на капацитет и подпомагане на мерките за интеграция”

Съдържание

Въведение	2
Контекст и ситуация в процеса на провеждане на проучването	4
Проучване на нормативна база уреждаща комуникацията между заинтересованите страни в процеса на интеграция	7
Институционална рамка	10
Тенденции и проблеми в работата на институциите, организациите, гражданското общество и имигрантските общности	14
Добри практики	15

Въведение

Настоящото проучване е осъществено в рамките на проект: Изграждане на капацитет и подпомагане на мерките по интеграция. Финансиран в рамките на процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ "Интегрирана схема за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за реализиране на дейности, целящи внедряване в практиката на „Общите основни принципи на политика за интеграция на имигранти в ЕС“ и устойчиво укрепване на капацитета за реализация на тези дейности“, Схема BG EIF 2012/01, Компонент 5: Подкрепа за изграждане на капацитет на всички нива на интеграционната политика и практика - с участието на общини, социални партньори, НПО, академични общности и др., както и за разширяване и подобряване на механизмите за координация на национално, регионално и местно ниво с цел подобряване на изпълнението, координацията и изграждането на межкултурна компетентност по осъществяването на мерките по интеграция.

Проектът е насочен към укрепване на капацитета за взаимно сътрудничество и реално участие в интеграционния процес от страна на гражданското общество, социалните партньори, местните органи на властта и международни организации, както и различните имигрантски общности допълва ефекта от други национални или европейски инициативи. Проектните цели и дейности са в пълно съответствие с принципите и целите залегнали в Хагската програма на ЕС, Зелената книга за подхода на ЕС към управлението на икономическата миграция и Плана за политиката на държавите-членки на ЕС по легална миграция, както и с произтичащите от тези стратегически документи инициативи на национално и общо европейско ниво. Целите и дейностите предвидени по проекта съответстват на основните стратегически документи съществуващи на общинско областно и регионално ниво и допринасят за развитието на гражданското общество, процесите на партньорство, толерантност и интеграция. Провеждането на семинари, дискусии и разисквания участието на представители на гражданското общество, социалните партньори, местните органи на властта и международни организации, както и различните имигрантски общности ще спомогне за изграждането на капацитет на местно, регионално и национално ниво и ще очертае трайни тенденции, въпроси и сфери за бъдеща работа.

Основна цел на дейността: Идентифициране и формулиране на основните въпроси, добри практики, тенденции и проблеми в работата на институциите, организациите, гражданското общество и имигрантските общности

Описани на дейността: В рамките на тази дейност също ще бъде извършено проучване на специфичните информационни нужди и комуникационни процеси свързани с работата на местните администрации, социално-икономическите партньори, неправителствените организации и имигрантските общности. Това проучване ще бъде и

подготовка за изпълнение на дейност 3, когато представители на целевата група ще вземат участие в дискуссионни семинари насочени към подобряване на сътрудничеството, координацията и комуникацията в интеграционния процес.

За да бъде реализиран успешно проектът е необходимо активното участие на представители на всички заинтересовани страни. Предвижда се в рамките на проучването да бъдат определени основните участници по региони в дискуссионните семинари, както и въпросите, тенденциите, проблемите свързани със сътрудничеството, успешната работи и координация на местно, регионални национално ниво.

Очаквани резултати: Проведено проучване на информационните нужди и процесите на комуникация между заинтересованите страни в процеса на интеграция

Формулирани въпроси, добри практики, тенденции и проблеми в работата на институциите, организациите, гражданското общество и имигрантските общности.

Контекст и ситуация в процеса на провеждане на проучването

Имиграцията като феномен на глобалните общества има своите позитиви и негативи за страните, които приемат чужденци. Като ползи за приемащите страни се изтъкват: увеличаване на работната сила, което е особено важно при дефицити и оголване на сектори от пазара на труда; подмладяване на възрастовата структура на населението особено в т.нар. застаряващи страни, в които населението над 60 г. е повече от 17% от цялото население, обогатяване на културния живот в приемащата страна чрез навлизане на нови културни модели. Тъй като в световен план мигрантските потоци се движат основно от по-бедните към по-развитите страни, този процес се разглежда като намаляване на глобалната несправедливост. Към най-честите предизвикателства за приемащите страни се отнасят конкуренцията, която имигрантите създават на пазара на труда, отнемаяйки част от работните места, натоварване на социалните и осигурителните системи на приемащата страна, трудности с тяхната интеграция в новата социална и културна среда, нарастване на популистките политики и не на последно място подхранването на расистки, ксенофобски и най-общо дискриминационни настроения спрямо чужденците.

Данните от Европейското изследване на ценностите показват, че българите се страхуват най-вече от това, че имигрантите могат да отнемат работни места, от това, че те увеличават престъпността и криминогенността и, на трето място, че те са в тежест на социалната система. Тези опасения се споделят в по-голяма степен от младите хора и хората в активна възраст в сравнение с възрастните, както и от мъжете в сравнение с жените. Най-малки са страховете на българите по отношение на това, че имигрантите подронват културния живот на страната и съответно най-толерантни са нагласите им към това имигрантите да поддържат своите обичаи и традиции. Пак според данни от това изследване българите, както и хората в другите постсоциалистически страни изразяват в много по-висока степен нетолерантност, неприемане и дори враждебно отношение към „различните“ хора в сравнение с хората, живеещи в Западна Европа. В България най-висока степен на неприемане се проявява към ромите и хомосексуалните хора, следвани от имигрантите, мюсюлманите и евреите.¹

Две са основните причини за миграцията: политически и икономически. Сред причините за икономическата емиграция се оформя отчетливо демографският фактор – за страните от Близкия, Средния Изток и Африка. В страните от тези ареали семействата са много големи и не са в състояние да осигурят добър стандарт или достатъчен поминък, което налага някои от отрасналите деца да напуснат домовете си в търсене на препитание по света.

¹ БСУ Международна конференция - 2010

Същият фактор, но в общонационален план е валиден за емиграцията от Китай. Емигрантите от съседните или близки на България страни като Турция, Македония, Молдова, Украйна, Беларусия комбинирано са мотивирани от неудовлетвореност от политическите режими, от незадоволителна икономическа конюнктура и разбира се от идеята за България като транзитен временен престои и най-удобен изход към Западна Европа.

Някои от държавите са емигрантски по принцип и имат развита традиция на потомствени търговци и ресторантьори в диаспора. При тях емиграцията не е непременно свързана с периоди на политическа дестабилизация, войни или икономическа стагнация. Например, от Ливан емиграция е имало и ще има, като ливанската диаспора е със свой типичен облик навсякъде по света. В България те също са добре познати и добре интегрирани. Арабските имигранти се настаняват диспергирано в големите градове, както и в различни квартали на София, и се предпазват да живеят заедно в обособени квартали. Те обаче съсредоточават бизнеса си на определени улици, което създава облик на дребно-търговски имигрантски квартал. В тези квартали и улици те общуват, наемат се на работа, помагат си едни други за адаптацията, но пазят личния си живот в страни от това, заселват се според възможностите в по-заможни или по-бедни квартали, където преобладаващо живеят българи. Вероятно това е част от тяхната разумна стратегия за интеграция от една страна, а от друга това много пъти се прави под влияние на българските партньори в случаите на смесени бракове.

Същото би могло да се каже за сравнително новата за България китайска имиграция, която в сравнение с Европа и САЩ, се появява тук едва през последните 15 години, но за сметка на това е от най-интензивните. Интеграционната стратегия на китайците в България следва своя логика. В София няма Чайна таун, но китайската общност се структурира и самоорганизира по подобен начин в бизнеса и вътрешно груповата солидарност. Според оценката на легално живеещи в България китайци – лекари, студенти или участници в смесени бракове, китайските имигранти не целят да се интегрират в България, а единствено да печелят пари, които да изпращат на семействата си в Китай.

Поради факта, че проблемът с бежанците и имигрантите е сравнително нов за страната, институциите, които се изграждат, за да работят за тяхното приемане, хуманитарно и правно подпомагане и интеграция са скоро създадени, което предопределя наличието на ред проблеми при тяхното функциониране. Разкрива също така и трудностите, пред които са изправени бежанците и имигрантите в своята адаптация и интеграция в България, основно поради неясноти и времеви административни ограничения. До голяма степен всичко това обяснява изборът на България на този етап

основно като транзитна страна, като най-близка географски страна от ЕС, а не като предпочитана страна за убежище, дългосрочно пребиваване и нова родина.

Проблемите в системата за прием и легализация на бежанците и имигрантите създават предпоставки за дългогодишно присъствие на чужденци с полудокументиран статут в България, които с години мигрират през различни статuti, от един в друг чрез периодически подновявани процедури или просто чрез всякакви форми на недокументирано или частично документирано пребиваване. Това съответно предполага и присъствието им в сивата икономика, както и в легални бизнеси, но без договори и осигуровки.

Данните за имиграционните потоци в България са недостатъчни тъй като не се поддържа систематична и официално достъпна статистика за броя на чужденците, а данните, получени неофициално са оскъдни и противоречиви.

Липсата на информация, непознаването и липсата на координация на различните нива са основна пречка пред осъществяването на процеса на интеграция. В резултат на това и основните нужди идентифицирани сред целевата група са свързани изграждането на капацитет на различни нива чрез съвместна работа и обучение, което да доведе до по-добро познаване на проблемите и намиране на релевантни решения. Изграждането на капацитет, контакти и създаването на мрежа от партньори сред общини, социални партньори, НПО, академични общности и др. е от основно значение при решаването на проблемите и улесняването на процеса на интеграция. Съвместната работа на представителите на общини, социални партньори, НПО, академични общности, експерти, имигрантски общности предвидена в рамките на проекта ще допринесе за идентифициране на проблемите, подобряване на ефективността и формулиране на следващи стъпки в процеса на интеграция.

Проучване на нормативна база уреждаща комуникацията между заинтересованите страни в процеса на интеграция

В националното законодателство на Република България са въведени и се прилагат относимите Общностни актове, свързани с миграцията и убежището. Те намират отражение в множество правни актове в първичното, вторичното и третично вътрешно законодателство. Изпълнението на критериите, заложи в основополагащи директиви на Европейския съюз, е ключов елемент за реализиране на обща миграционна политика, целяща да гарантира на всички етапи ефективно управление на миграционните потоци, справедливо третиране на гражданите на трети страни, пребиваващи законно в държавите – членки на ЕС, както и предотвратяване на незаконната миграция и трафика на хора и засилена борба с тези явления.

Конституция на Република България

Конституцията на Република България е основна отправна точка, спрямо която може да се направи оценка на защитата на правата на ГТД. Чл. 19, ал. 3 гарантира еднаква закрила от закона за инвестициите и стопанската дейност на българските и чужди граждани и юридически лица. Конституцията гарантира и равнопоставеността на пребиваващите в Република България чужденци, по отношения на всички права и задължения залегнали в нея, с изключение на правата и задълженията, за които Конституцията и законодателството изискват българско гражданство

Закон за българските лични документи

Законът регламентира реда и условията за издаване на български лични документи на гражданите на трети страни, на лицата с предоставен статут по реда на Закона за убежището и бежанците и на гражданите на ЕС и членовете на техните семейства, чиито статут е уреден в Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на граждани на ЕС и членовете на техните семейства. Осигурено е прилагането на Регламент (ЕО) 1030/2002 за издаването на разрешенията за пребиваване по единния европейски формат, отговарящ на предвидените високи технически стандарти.

Закон за убежището и бежанците

Законът определя условията и реда за предоставяне на особена закрила на чужденци на територията на Република България, както и техните права и задължения.

Закон за насърчаване на заетостта

Законът регламентира издаването на разрешения за работа, достъпа на граждани на ЕС, ЕИП, Конфедерация Швейцария и на трети страни до регистрация в дирекции

„Бюро по труда“ и предоставяните услуги от страна на Агенцията по заетостта. Закон за насърчаване на заетостта дава правна възможност на ГТД за работа по трудово правоотношение или командироване в рамките на представяне на услуги на чужденци на територията на Република България, както и да бъдат регистрирани в бюрата по труда на Агенцията по заетостта (АЗ). Прилага се разрешителен режим от страна на Агенцията по заетостта. Законът осигурява правни гаранции за недопускане на пряка или непряка дискриминация на ГТД. Също така той гарантира равно третиране на законно наетите на работа ГТД относно условията на труд, заплащане, освобождаване и други. В същото време в него са предвидени санкции за нелегална заетост на имигрантите.

Закон за гражданската регистрация

Законът урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. В регистрите на населението се вписват чужденците, които са получили разрешение за постоянно пребиваване в Република България, лицата без гражданство, установили се трайно на територията на страната, както и лицата, получили статут на бежанец и хуманитарен статут, или на които е предоставено убежище в Република България.

Закон за чужденците в Република България

В закона са въведени всички относими общностни актове, които регулират правото на влизане, пребиваване и напускане на територията на страната на граждани на трети държави. Закон за чужденците в Република България урежда влизането и пребиваването на чужди граждани, в т.ч. и ГТД, в България. Този закон е основен правен инструмент за регулиране на процесите по влизане, пребиваване и отпътуване на чужденци в страната. Чрез него се определят правата и задълженията на чужденците, в т.ч. на ГТД, пребиваващи на територията на България и се създават предпоставки за ефективен контрол върху тяхното влизане и пребиваване в страната. В съответствие със ЗЧРБ чужденците имат всички права и задължения съгласно законите на Република България и ратифицираните международни спогодби, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква изключително българско гражданство. Според чл. 5 от ЗЧРБ, чужденците, които имат издадено разрешително за работа от съответния компетентен орган, имат правата и задълженията на български граждани, доколкото не е предвидено друго в спогодбите, по които България е страна. ГТД могат да пребивават краткосрочно, продължително и постоянно на територията на България в съответните срокове въз основа на издадена виза, съществуващ международен договор за безвизов или облекчен визов режим и разрешение на службите за административен контрол на чужденците.

Закон за Министерството на вътрешните работи

Законът регламентира обмена на информация или данни с компетентни органи на държави-членки на ЕС, с цел предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления.

Закон за борба срещу трафика на хора

Фокусът на закона е върху превенцията и закрилата на жертвите, особено на жени и деца, както и върху специалната закрила на жертвите, които съдействат на полицията.

Наказателен кодекс

В него се съдържа разпоредби, санкциониращи незаконната миграция, трафика на хора и незаконното преминаване на държавната граница.

Институционална рамка

В Република България е изградена институционална система и администрация за изпълнението на държавната политика в областта на миграцията, убежището и интеграцията. Институционалната рамка за действие в сферата на интеграцията на ГТД в българското общество подробно разписана в множество закони и подзаконови нормативни актове и систематизирана в рамките на основния стратегически документ на национално ниво - Националната стратегия в областта на миграцията, убежището и интеграцията (2011-2020)

Министерство на външните работи

Основно структурно звено в рамките на Министерство на външните работи, работещо в областта на интеграция на ГТД е Дирекция „Консулски отношения“ и задграничните представителства на Република България в чужбина. Те са отговорни за издаването на визи и осъществяване на взаимодействието с компетентните български ведомства и визовите служби на страните членки по прилагането на визовия режим, издаването на национални визи към момента и издаването на единни шенгенски визи след присъединяването ни към шенгенското пространство. Дирекция „Консулски отношения“ поддържа чрез Националния визов център Националната визова информационна система в съответствие с изискванията на ЕС и шенгенските изисквания, отговаря за свързването ѝ с Визовата информационна система на ЕС, както и за създаването и поддръжката на Резервен визов център.

Министерството на труда и социалната политика

Министерството на труда и социалната политика осъществява множество функции по формулирането и прилагането на политиката по прием на граждани на трети страни на пазара на труда, за сключването на двустранни договори за заетост и договори за социална сигурност с трети страни, за подпомагане на българските граждани в други държави-членки и на граждани на други държави-членки на ЕС в България да упражняват правата си като граждани на ЕС по отношение на заетост и социална сигурност, за координацията на интеграционната политика за граждани на трети страни в Република България.

Агенция по заетостта

Тя е изпълнителна агенция към министъра на труда и социалната политика, отговорна за реализиране на политиката за защита пазара на труда и регулиран прием на граждани на трети страни за трудова заетост. Агенцията по заетостта, чрез териториалните си подразделения, регистрира гражданите на ЕС, които търсят работа на територията на Република България. Агенцията съдейства на български граждани да

работят в чужбина в изпълнение на международни договори и споразумения за заетост, както и в мрежата за информиране и посредничество "Европейски услуги за заетост - EURES".

Министерството на вътрешните работи

Основни структурни звена в рамките Министерството на вътрешните работи бпряко ангажирани с осъществяването на имиграционните и интеграционни политики са Главна дирекция „Гранична полиция“ и Дирекция "Миграция". Главна дирекция „Гранична полиция“ е отговорна за граничния контрол, охрана на държавната граница, противодействието на незаконната миграция и трафика на хора. Териториални звена на Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДГП) са регионалните дирекции "Гранична полиция", които се ръководят от директора на ГДГП. Главна дирекция "Гранична полиция" осъществява сътрудничество и взаимодействие с органи, които имат правомощия по въпросите на убежището, бежанците и пребиваването на чужденци за осъществяване на ефективен миграционен контрол.

Дирекция "Миграция" е специализирана структура на МВР за координация на миграционните процеси и координация на развитието на миграционната политика, регулиране и контрол на миграцията на гражданите на трети страни, пребиваващи в Република България, за административно обслужване на гражданите на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство и за съпровождане на чужденци, подлежащи на експулсиране или на принудително отвеждане до границата на Република България. Към областните дирекции на Министерството на вътрешните работи са създадени звена "Миграция".

Министерство на правосъдието

Дирекция „Българско гражданство“ Има компетентност по приемане и извършване на проверки на молбите и предложенията за придобиване на българско гражданство, организира съгласувателната процедура на междуведомствено ниво.

Съвет по гражданството. Съветът дава мнение по молбите и предложенията, свързани с българското гражданство, а министърът на правосъдието изготвя проекти на предложения до президента на Република България за издаване на укази или откази във връзка с българското гражданство.

Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС)

Държавната агенция „Национална сигурност“ е една от отговорните институции за противодействие на миграционният натиск спрямо страната ни, свързана с възможността на наша територия да се установят лица, свързани с международни терористични

организации, или такива, обвързани с организирани престъпни организации, които да развият дейност от наша територия.

Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ)

Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София и с териториални поделения в страната. Отговорностите на Държавната агенция за бежанците са свързани с вземането на решения по казуси в областта на бежанците и убежището, сътрудничеството с други държави членки на ЕС съгласно Дъблинската конвенция, както и сътрудничеството с други компетентни български институции по отношение на откази на лица, търсеци убежище. Агенцията се ръководи от председател, който е орган на изпълнителната власт със специална компетентност. Той ръководи, координира и контролира провеждането на държавната политика във връзка с предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденци в Република България. Териториалните поделения на ДАБ са транзитните центрове, регистрационно-приемателни центрове и център за интеграция.

Държавна агенция за българите в чужбина при Министерския съвет

Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ) реализира държавната политика към българите по света, съгласувано с министъра, отговарящ за политиката към българите в чужбина. Тя координира дейността на държавните институции в тази област. Поддържа контакти и подпомага дейността на гражданските структури на българските общности зад граница. ДАБЧ удостоверява българския произход на лицата, кандидатстващи за придобиване на българско гражданство, чрез издаването на индивидуални административни актове. Съхранява и актуализира база от данни, както и извършва анализи за състоянието и тенденциите сред българските общности зад граница.

Националната комисия за борба с трафика на хора към Министерския съвет

Организира и координира взаимодействието между отделните ведомства и организации по прилагането на Закона за борба с трафика на хора. Комисията определя и ръководи прилагането на националната политика в противодействието на трафика на хора. Важна част от дейността на Комисията е превенция на рисковите групи за трафик на хора и развитие на политиките по закрила, подкрепа и реинтеграция на жертвите на трафик.

Националният статистически институт

Институтът е централно звено за събиране и анализ на статистическа информация. НСИ е българската точка за контакт при предоставяне на статистика в областта на миграцията на ЕВРОСТАТ. Официалната статистическа информация - продукт на НСИ, е

предназначена за анализи и научни изследвания, за планиране, прогнозиране и вземане на управленски решения на микро и макроравнище. Анализите на Националния статистически институт са основен инструмент при управлението на миграционните процеси.

Към институциите с частична компетентност в областта на миграцията и убежището могат да бъдат включени също Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, Министерство на образованието, младежта и науката, Министерство на здравеопазването, Държавната агенция за закрила на детето, общините, Българска народна банка.

Тенденции и проблеми в работата на институциите, организациите, гражданското общество и имигрантските общности

Чужденците и отношението към тях от страна на българското население е една нова тема в нашето публично пространство. Според данни на Евростат чужденците у нас са нищожен процент - 0.3 % спрямо цялото население, според Международната организация по миграциите мигрантите са 1.3% от населението на страната, докато в повечето страни в Европа техният дял е значително по-висок и надминава в някои от тях 10 %. Особено виден е големият брой имигранти в големите градски мегаполиси в западните страни, където чужденците основно се устройват на работа. Гражданите на трети държави, живеещи в ЕС, наброяват около 18,5 милиона, което представлява 3,8% от общия брой на населението, като нетният миграционен поток, вариращ между 0,5 и 1 милион годишно за по-голяма част от периода 1990-1999 г., се е увеличил до нива между 1,5 и 2 милиона от 2002 г. насам. Най-многобройните групи на граждани на трети държави в ЕС са с произход от Турция (2,3 милиона), Мароко (1,7 милиона), Албания (0,8 милиона) и Алжир (0,6 милиона).

Според различни оценки, които са твърде приблизителни, броят на легалните имигранти е около 108 000, като натурализирани са 3 600, временно пребиваващи - 40000, дългосрочно пребиваващи - 64,400. Броят на нелегалните имигранти се оценява в рамките на 30 - 50 хиляди души, но вероятно е по-голя. Имигрантите в България все още не представляват сериозен проблем за обществото, пазара на труда и социалното подпомагане.

Добри практики

В западно-европейските страни, където от години се работи по програми за интеграция на имигрантите и техните семейства се обучават нов тип специалисти – т. нар. културни медиатори – това са социални работници, които играят ролята на посредници в общуването на имигрантите с различни институции – административни, здравни, образователни. Те познават както културната специфика на имигрантската общност, така и местните порядки и правила и правят достъпа на имигрантите максимално облекчен и равнодостъпен. Така наред с езиковите бариери, пред които често се изправят новодошлите от други страни, културните медиатори спомагат за информиране, обясняване и реализиране на достъпа до медицински и образователни услуги. В България има отделни добри практики, като тази на програма на Института по мениджмънт, подпомагаща заселилите се в Добричкия регион англичани в битовите им неволи.

Пример за добра практика е и PR кампанията на Intelday Solutions „Имигранти: За всеки има хляб под слънцето“. Тя е сред петте финалиста в категория за най-добра регионална кампания в международния конкурс за PR награди SABRE, 2009. Целта на кампанията е да увеличи медийния интерес към проблемите на имигрантите и да постави начало за преодоляване на съществуващи предразсъдъци и страхове в българското общество. Кампанията, реализирана в периода август - декември 2009 година, включва: експертен форум, една публична проява, разработване и разпространение на информационни материали, медиа картографиране, връзки с медиите, пресконференция. БДЖ става партньор на кампанията и чрез билетните каси на железницата са разпространени над 10 000 безплатни картички с интересни факти и рецепти за 4 типа национален хляб, съчетани с данни за имигрантските общности в страната. На площада, пред Централна гара в София, е организиран концерт, представящ турски, арабски, китайски и руски народни танци и традиционни хлябове. Медийни интервюта вадят от анонимност реалните истории на хора от различни имигрантски общности и спомагат за разясняване на социалния проблем. В резултат информацията за имигрантите в България достига до над 10 000 души, броят на публикациите по темата нараства, страницата на кампанията в Интернет е посетена от 7 200 читатели.